

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๙ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๔๘

ปล่อยหมาเข้าถาน

ก่อนจึงหัน

เรื่องสอนพระก็ได้สอนเน้นหนัก แล้วบางรายทางในครัวเขียนจดหมายมาเล่าเรื่องผลของการภาวนา ขึ้นพุทโธ ๆ ถีบ สักเดี๋ยวเท่านั้นจะได้ครึ่งวินาทีเหวอ จดหมายมาหาเรา ท่องพุทโธ ๆ ถีบ จากนั้นก็กระจายออกไปเป็นบ้าถีบไปเลย สุดท้ายลงเป็นมหาบ้า จำเอาเนะจดหมายของใครที่ส่งมาหาเรา บอกแล้วมันไม่ได้ฟังนี้ บอกว่าพุทโธถีบ คือสังขารมันออกช่องเดียวกัน อวิชชาตันออกมาให้สังขารอยากคิดอยากปรุงอยากเป็นกำลัง นี่ละตัวกิเลสมันอยู่ในใจ อวิชชาอยู่ในใจมันตันออกมาอยากให้เกิด

ที่นี้เอาธรรมเช่นอย่างคำบริกรรมพุทโธ หรือคำใดก็ตามขอให้เป็นคำบริกรรมที่ติดแนบอยู่กับจิตเป็นธรรมชาติ แล้วสติติดอยู่ตรงนั้นเลย มันจะเป็นคลื่นทะเลหลวงมากก็ตามกิเลสนั้นนะ ไม่เห็นสติปัญญาไปได้ สติปัญญาตั้งให้ตี ๆ ออกจะแตกนู่น ขนาดนั้นนะ ก็เรามาแล้วนี่ เราพูดให้ฟังด้วยเหตุผลของเราที่ทำมาแล้ว ฟังซิที่ว่าระฆังดั่งเป็งนักมวยต่อยกัน คือเลขลงตัวเรียบร้อยแล้วด้วยการพิจารณา จิตเราเสื่อมได้ปีกับห้าเดือน ๑๔-๑๕ วัน ขึ้นได้สองคืนสามคืนลงตุ้มเลย ไม่รอไม่ฟังใครทั้งนั้น หัวเราก็แตกไปเลย มันทับเอาอำนาจของความเสื่อม กิเลสนะ

จึงได้มาทบทวนไปมาว่ามันจะขาดคำบริกรรมนี่ละ ตั้งสติใส่จิตเฉย ๆ มันมีเวลาแฉลบออกไปได้กิเลส จิตของเราจึงเสื่อมได้ เอาคราวนี้เราจะเอาคำบริกรรมติดกับจิตสติติดแนบไปปิดทางช่องเดินของสังขารออกจากอวิชชา มันตันออก ๆ ที่นี้ก็เอางานของธรรมคือคำบริกรรมปิดกั้นเลย สติติดแนบลงนั้น เอา ระฆังดั่งเป็งจับปั๊บเลย ตั้งแต่ตื่นนอนจนกระทั่งหลับไม่มีขณะใดเลยเราจะเผลอ ฟังซินะ ระฆังดั่งเป็ง คือต่อย นักมวยเข้าวงในกัน วันแรกนี้เหมือนอกจะแตกนะ ตายก็ตาย เอาตายสู้กันเลย ดูกันมันจะเป็นยังไง เราทำมาทุกอย่างแล้วยังเหลืออยู่อันนี้ช่องเดียว

เรื่องความเสื่อมความเจริญอย่ามายุ่ง ว่าจั้นเลย เอ้า เสื่อมไป เจริญไปไหนก็เจริญไป คือเราชอบพุทโธติดนิสัยของเรา แต่คำบริกรรมกับสตินี้จะไม่ปล่อย เอ้า ตายลงนรกอเวจีก็จะเอาพุทโธนี้ติดไปด้วย ไปนรกด้วยกัน ชัดนี้คืนแรก ฟังซิท่านทั้งหลาย เอาตัวอย่างอันแท้จริงมา เหมือนอกจะแตกนะมันตัน ๆ มันอยากออก สติกับคำบริกรรมปิดไว้ ๆ หนัก นี่ละที่เราได้มาพูดว่า เอ้า กิเลสมันจะหนาแน่นเป็นคลื่นทะเลหลวงมากก็เออะ พันอำนาจของสติไปไม่ได้ สติจับปั๊บนี้ต้านกันแหลก พอวันหลังค่อย

เบาลงๆ จากนั้นเบาลงๆ แต่สติไม่มีถอย นี่ละผลของการตั้งสติ ไม่ใช่เรื่องเล็กน้อยนะ เอา มันจะตายให้ตายสักหน่อยเถอะนะ เราทำมาแล้วไม่ตาย ได้ผลมาพูดให้บรรดาพี่น้องทั้งหลายฟัง

กิเลสมันเก่งขนาดนั้นนะ เรื่องธรรมก็เก่งขนาดเดียวกัน เอามาใช้นี้ฟังเลยกิเลส ความที่มันติดมันตันมันอยากคิดอยากปรุง สงบลงๆ ทั้งๆ ที่วันแรกเหมือนอกจะแตกจริง ๆ แต่ไม่ถอย ที่นั่นหลังก็เบาลงๆ แล้วก็ฟังเลย เรื่องเจริญแล้วเสื่อมๆ ข้ามหัวมันไปเลยที่นี้ นั่นแหละเป็นคติตัวอย่าง

เพราะฉะนั้นนักปฏิบัติทั้งหลายใครก็ตาม ขอให้จับอันนี้ไว้ให้ดี สอนนี้สอนแม่นยำเสียด้วย ไม่ได้สอนลุ่มๆ คลำๆ สอนด้วยเราผ่านมาแล้ว ผิดถูกเป็นครูสอนเรามาแล้ว เราก็นำมาสอนโลกทั่วๆ ไปให้พากันจำ นักปฏิบัติอย่าเหลวๆ แหละๆ นะให้จริงให้จังทุกอย่าง พุทธศาสนาเป็นศาสนาที่จริง จริงทุกอย่างเลยเทียบไม่มีเหลวๆ แหละๆ ให้พากันไปปฏิบัติ อย่าสนใจกับสิ่งใด ไม่มีสิ่งใดเป็นภัยต่อเรา มีแต่กิเลสที่หัวใจเรานี้เป็นภัยต่อเรา และมีธรรมเท่านั้นจะปราบกิเลสได้ มีสติธรรม ปัญญาธรรม เอาวิริยธรรมหนุนกันเข้าไป ชั้นดีธรรมปีบเข้าไป ปีบกิเลสเข้าไป มันจะยอมนะ จำให้ดีทุกคนๆ

ศาสนาพุทธกระเทือนโลกมาสามแดนโลกธาตุ เป็นเวลา ๒๕๐๐ กว่าปี ผู้ผ่านพ้นไปได้ตามเสด็จพระพุทธเจ้าด้วยความจริงจังไปได้ก็เยอะ ผู้ที่จมลงไปเลยๆ ก็เยอะ เราจะเอาแบบจมไปเลยเยอะ หรือจะเอาตามพระพุทธเจ้าไปก็เยอะ เอาแบบไหนดูตัวของเรา เวลานี้ยืนอยู่ทางสองแพร่ง มันจะไปแยกไหน แยกนรกอเวจีหรือจะแยกสวรรค์นิพพาน ดูตัวเราเองนะ เอาละให้พร

หลังจingham

(โรงพยาบาลศูนย์อุดรมาขอเครื่องแอร์ ๖-๘ ตัว ประมาณ ๕ แสนเพื่อติดในตึกรวมเมตตามหาคุณ) เออ ให้ มีแต่ให้ๆ เงินยังไม่มียกแปนะ จะค่อยหาเอานั่นแหละหาเอาตามนี้ บอกเขาแล้วบางทีดู ว่าเศรษฐกิจภูมิพีมีเต็มบ้านเต็มเมืองเต็มประเทศไทยเราทำไมจึงไม่ไปขอ หลวงตาบัวจนจะตาย หลังไหลมาขอหาอะไร มาขอเขาได้อย่างนี้ เขาก็มาซี นี้ ๕ แสนให้แล้วค่าแอร์ ตึกนี้เราก็สร้างให้ เขามีแบบแปลนมาสองชั้น เราก็สร้างให้สองชั้นเลย ๓ ปีกลับมาอีกแล้วมาขอชั้นสาม เพิ่มชั้นเข้าไปอีก เราว่าให้ไปถามช่างเขาดูก่อน สถาปนิกหรืออะไร เขาบอกว่าได้แค่นั้น เพราะกำหนดสองชั้นเพียงเท่านั้น ถ้าสามชั้นฟัง เขาบอก ตกลงจึงได้สองชั้น ที่นี้เราก็ช่วยช่างนอก เอ้า จะสร้างตึกอะไรขึ้นมาเราจะให้ คือต่อสามชั้นไม่ได้ อย่างนี้ละที่ว่านี่ ที่ว่าแอร์ๆ อ่าๆ นี้ ห้องพิเศษดูเหมือน ๑๑ ห้องถ้าเราจำไม่ลืม สองชั้น เป็นตึกอุบัติเหตุ ไหลเข้ามานี้ นี้ก็ ๕ แสนว่า

ใจ ๗ ล้าน ๒ แสนยังไม่ได้ผ่านเลย ๕ แสนมาแล้ว มันจะเอาให้ตายจริงๆ นะ
โรงพยาบาลศูนย์นี้ นะ โมโหนะเรา

ทางเวียงจันทน์ก็ยังไม่มาติดต่อนะ (คงวันที่ ๑ ล่วงไปแล้วครับ ตอนนี้อาปิด
ประเทศประชุมอาเซียน) ก็จะมีคนละเวียงจันทน์ นี้ก็จะได้อุ้มให้เต็มเม็ดเต็มหน่วย
เหมือนกัน พออุ้มได้ก็ให้ เอารายละเอียดจากหมอมา จะทราบกันชัดเจนตอน
รายละเอียดที่หมอทางเวียงจันทน์มาเอง เราไปไม่สะดวกเราก็ไม่ไป ถ้าเราไปได้ก็ยิ่ง
สะดวก ไปดูสภาพความเป็นอยู่ทุกอย่าง ถ้าได้ไปแล้วมันเข้าทุกห้องทุกหับนะเราไม่
เหมือนใคร จนกระทั่งคราวคนไข้ในโรงพยาบาลต่างๆ เราเข้าไปหมด เวียงจันทน์ยัง
ไม่ได้ไป ขอให้ท่านทั้งหลายนำธรรมเข้ามาต้านทานกับกิเลส ซึ่งพาสัตว์ทั้งหลายให้
ต่ำลงๆ จนหมดราคาค่าราคามี กิเลสเท่านั้น ที่ทำคนให้เสียคนจนกระทั่งถึงหมดราค่า
ราคา มีกิเลสเท่านั้น ธรรมไม่มี ธรรมมีแต่เสริมขึ้นโดยลำดับ ให้เอาธรรมมาเสริมนะ
ถ้าปล่อยตามกิเลสแล้วจะهلكไป

เฉพาะอย่างยิ่งในวงราชการต่างๆ ซึ่งเป็นผู้ปกครองตามหน่วยต่างๆ นั้น ควร
จะมีธรรมมีธรรม หัวหน้าๆ ควรจะมีธรรม อย่างน้อยหัวหน้ามีธรรม บริษัทบริวารก็ให้
มีธรรมมีธรรมด้วยกัน จะมองกันทั่วถึง หัวหน้ามองบริษัทบริวารในวงงานของตนทั่วถึง
ถ้ามีธรรม ถ้าไม่มีธรรมจะมองแต่พุงตัวเอง มองแต่ความเยอหยิ่งจองหอง นี้ละกิเลส
ออกไปไหนมักเยอหยิ่งจองหองพองตัว ตัวเท่าอึ้งนี้ก็พอง

เราเข้ามาศาสนา นี้ เฉพาะอย่างยิ่งขึ้นเวทีกรรมฐาน เวทีปฏิบัติธรรมล้วนๆ เลย
นี่จะได้ดูเรื่องภายนอกได้ชัดเจน เรียนก็เรียนมาแต่ไม่ได้ดูไม่สนใจ มีแต่เรียนอย่าง
เดียว แต่เวลาได้นำการศึกษานั้นมาเป็นแนวทางเดินเป็นภาคปฏิบัติ ที่นี้มันกระจาย
ออก พุดซัดๆ อย่างนี้ละ มันดูไปหมดทุกอย่างนะนอกจากไม่พุดเฉยๆ เวลาพุดก็พุด
พอที่จะเป็นไปได้ เราก็นำมาพุดให้ฟังเพื่อตะเกียกตะกายกันไปตามอรรถตามธรรม
แล้วจะมีความสงบรวมเย็น เฉพาะอย่างยิ่งวงราชการทั้งผู้ใหญ่ผู้น้อยจะอยู่ร่วมเย็นเป็นสุข

ผู้น้อยแต่ละคนๆ ได้รับความดีจากผู้ใหญ่ กระจายออกไปก็เป็นคนดีมากขึ้นไป
โดยลำดับนะ ถ้าผู้ใหญ่พาเสียผู้น้อยก็เสียไปตามๆ กันหมด มันเสียตรงนี้ การปกครอง
บ้านเมืองจึงต้องอาศัยธรรม ไม่มีธรรม เอากิเลสเข้าไปเป็นเจ้าหน้าที่เจ้าตาเจ้าก็เจ้าการ
อะไรอยู่ในนั้นหมดนั่นแหละ กิเลสนี้ทางออกไปเรื่อยท้อง ไม่มีระเบิดไม่มีแตกนะท้อง
ทางออกไปเรื่อย ได้เท่าไรไม่พอๆ ความได้ลาภได้ยศก็ไม่พอ ความได้โลกามิสสินจ้าง
รางวัลบนโต๊ะมีน้อย ใต้โต๊ะนั่นมันมากนะ มันกินกัน กิเลสเอาไปกินอยู่ใต้โต๊ะ ข้างบน
อย่างเปิดเผยมีน้อย อยู่ใต้โต๊ะละมาก เงินเดือนเพียงเท่านี้เงินดินมากขนาดไหน มันเอา
มากินกันๆ

มีแต่กิเลสทั้งนั้นนะทำอย่างนี้ ธรรมทำไม่ลง ทำไม่ลงเลย มันขวางอยู่ในจิต นั่นละธรรมขวางจิต นี่จึงพูดได้อย่างชัดเจนเลย อะไรถ้าขวางแบ็บว่าผิดนี้ปิดทันที มันเป็นเองนะมันจะไม่เข้ามายุ่งกันเลย ยุ่งไม่ได้เลยกับธรรม เรื่องสกปรกนี้ยุ่งไม่ได้ เพราะฉะนั้นเราจึงกล้าพูดได้เต็มปากว่า เราช่วยชาติบ้านเมืองยกนิ้วได้เลยว่าบริสุทธิ์ที่สุด ส่วน เราไม่มีอะไรกับสมบัติเงินทองข้าวของ ที่ได้นำพี่น้องทั้งหลายมานี้ สมบัติเงินทอง เป็นของรักของสวณของทุกคน ๆ เป็นหัวใจของทุกคน สละออกมาทำไม ก็สละออกมาเพื่อส่วนรวมนั่นเอง ผู้จะรับส่วนรวมนั้นคือใคร นั่น นี่ละตรงนี่ละตรงที่คิด

มันเป็นธรรมอยู่แล้วในหัวใจนี้ เพราะฉะนั้นได้มาเท่าไร ๆ จึงเข้าจุดส่วนรวมหมดไม่มีที่จะรั่วไหลแตกซิมไปไหน เรบอกตรง ๆ สำหรับเรบอกว่าไม่มีเลย บริสุทธิ์ขนาดนั้นละนำพี่น้องทั้งหลาย ไม่นำธรรมदानะ นำด้วยธรรมล้วน ๆ ด้วยความเมตตาครอบไปหมดเลย จึงไม่มีอะไรที่จะมาหิบบเอนั้นเอนี้ ปิดออกหมดเพื่อส่วนรวม แม้ที่สุดของตัวเองก็แบบเดียวกันหมด เราไม่เคยสนใจกับว่า นี่เขาถวายเรานะ ไม่เคยสนใจ ออกเหมือนกันหมดไม่มีอะไรติดตัวเลย จึงว่ามหาจนคือเรา

จิตมันเบิกกว้างอยู่ด้วยความเมตตาครอบโลกธาตุ จะมาว่าอะไรเพียงคนสองคนเท่านั้น มีมากเท่าไรมันกระจายออกหมดครอบโลกธาตุนั้น มีเท่าไรก็สงเคราะห์กันไป ตามเกิดตามมีเท่านั้นเอง นี่ละที่เรานำชาติเรานำด้วยความเปิดเผย พูดได้ทุกบททุกบาทไม่สะทกสะท้านหวั่นไหว ว่าเรามีอะไร ๆ อยู่ภายใน ถ้าพูดก็จะมากระเทือนอันนี้ ไม่มี เราเปิดได้หมดเลย ทุกอย่างเปิดได้หมด สรุปลงแล้ว การอยู่เป็นกลุ่มเป็นก้อน ก็ต้องมีหัวหน้า ๆ หัวหน้านั้นควรจะเป็นหัวหน้าที่มีธรรมในใจ การปกครองบ้านเมืองจะสงบร่มเย็น ผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากส่วนรวมจะกระจายออกไปหาส่วนรวมนั้นแหละกระจายออกไป ๆ บ้านเมืองของเราจะสงบร่มเย็น ผู้น้อยก็สงบร่มเย็น ผู้ใหญ่ก็เป็นธรรม

ถ้ามีผู้ใหญ่แล้วเป็นยักษ์เป็นผีขึ้นมาเนี่ยแหลม นำทุเรศนะ ตั้งหัวหน้าขึ้นมาคนใด ๆ ขึ้นจนกระทั่งถึงวงรัฐบาล ตั้งเป็นหัวหน้าใหญ่เข้าไป ๆ พวกนี้แหละพวกหมาเข้าถาน ปล่อยหมาเข้าถานไม่มีวันออก ท้องป่อง ชี้นในถานนั้นเลย ปล่อยหมาเข้าถานมันก็ชี้นในถานด้วย ไม่มีคำว่าออกนอกถานละ อิมพอไม่มีพวกนี้ เตะลงเก้าอี้มันยังป็นขึ้นเก้าอี้อีก เขาเอาเลื่อยไปเลื่อยขาเก้าอี้เห็นไหม ก็คือเลื่อยขาหมามันเข้าถานนั่นเอง มันเข้าถานไม่ยอมออก นี่ละเรื่องกิเลสมันทำความเดือดร้อนแก่ผู้อื่นได้อย่างนี้เอง

ใครจึงอยากป็นขึ้นอยากเป็นผู้ใหญ่ ๆ ใหญ่เพื่อเรา ใหญ่เพื่อพุงของเรา ทุกอย่างให้อยู่กับเราหมดเลย ภายนอกไม่สนใจ ผู้ใหญ่แบบนี้ผู้ใหญ่อัยค์ เป็นยักษ์เป็นผี วงราชการแต่ละหน่วย ๆ ก็เป็นยักษ์เป็นผีไปโดยลำดับ จนกระทั่งถึงวงรัฐบาลก็เป็นยักษ์

ใหญ่กินบ้านกินเมือง กลืนต่บกกลืนปอดประชาชนด้วยความไม่มีธรรมในใจ ถ้ามีธรรมแล้วกลืนไม่ลง ได้มาเท่าไรเฉลี่ยออกหมดๆ เจ้าของจะจนให้จน

นี่เรายังไม่เคยมี ที่ว่าวงราชการเราใครเข้าไปทำในวงราชการแล้วอดอยากขาดแคลนกันออกมา ให้ประชาชนทั้งหลายได้ทราบว่าคนนี้เขาทุกข์เขาจน เขาไปทำงานราชการแล้วเขาไม่มีอะไรจะอยู่จะกินจะใช้จะสอย ต้อง อาศัยประชาชนให้อยู่ให้กิน ไม่เคยมี มีตั้งแต่ท้องป่องๆ ปล่อยหมาเข้าถ่าน กินอ้อมแล้วชี้แตกอยู่ในนั้นเลย ในถ่านนั้นแหละ พวกนี้พวกหมาเข้าถ่าน กินไม่อ้อมไม่พอ กินแล้วชี้แตกในถ่านด้วยมันน่าทุเรศนะ วงราชการของเราตัวแสบ พุดให้มันชัดเจนตามภาษาของธรรม ตาสีตาสาเขาไม่ทำ ความเดือดร้อนแก่ส่วนรวมมากยิ่งกว่าวงราชการ เป็นวงๆ ไปจนกระทั่งถึงผู้ใหญ่ ใหญ่สุดกินสุด กินสุดขีดเลย

ใครจึงอยากเป็นแต่ผู้ใหญ่ เป็นแต่เจ้าแต่นายของคน มันอยากขึ้นขี่คอคนแล้วกินต่บกินปอดเขาด้วย ขึ้นขี่คอเขาไปด้วย กินต่บกินปอดเขาไปในตัวเลยพวกนี้นะ พวกไม่มีธรรม คนมีธรรมทำไม่ลงนะ มันหากเป็นอยู่ในจิต นี่ละธรรมทำโลกให้ร่มเย็นได้ อย่างนี้เอง ฟังไหมล่ะปล่อยหมาเข้าถ่าน เวลานี้มีแต่หมาเต็มถ่านในวงราชการต่างๆ ปล่อยตัวไหนเข้าไปจับหางดึงออกมา หางขาดมันไม่ยอมออกนะ ตัวมันยังปีนเข้าไปหาถ่าน จับหางดึงออกมาหางขาด มันไม่ยอมออก มันไม่เสียดายหางยิ่งกว่าพุงใหญ่ของมันที่จะไปกินไปกลืนในถ่านนั้นนะ กินไม่อ้อมพวกนี้

เราพูดเฉพาะเรื่องคนชั่วมันมีมากต่อมากอย่างนี้ คนดีเราชมเชยเสมอ เราไม่ได้ราดไปหมดนะ คนดีก็ยกไว้ให้เป็นคนดี แต่มีน้อยมาก คนดีก็เลยสู้คนชั่วไม่ได้ ตกลงผู้ดีเสียจริงๆ แล้วเลยหลบหลีกออกมาจากวงราชการ อยู่ไม่ได้มันขวางหูขวางตา มองไปที่ไหนมีแต่กินแต่กลืนรอบตัวเอง รอบเก้าอี้ รอบทุกอย่างไปหมดเลย มีแต่กินแต่กลืน คนที่ดีมีศีลมีธรรมดูไม่ได้ เขาลาออกจากวงราชการมีเยอะ คือเขาทนดูไม่ได้ ทนดูหมาเข้าถ่านกินบุตรคูในส้วมในถ่านไม่ได้ เขาออกมา พวกนี้สมัครใหญ่ๆ

นี่ละความลามกของจิตใจมันชอบแต่ส้วมแต่ถ่านทั้งนั้น เรื่องอรรถเรื่องธรรมมันไม่ชอบ โลกถึงได้เดือดร้อน เราอยากให้มีผู้ใหญ่เป็นหัวหน้าวงราชการต่างๆ บ้านเมืองจะมีความสงบร่มเย็น อย่าเห็นแก่ปากแก่ท้องจนกินไป ใครเกิดมามีปากมีท้องเหมือนกัน แม้หมูหมาเปิดไก่อ่เขาก็มีปากมีท้อง อย่าว่าแต่มนุษย์ตัวเท่ากำปั้นนี้เลยว่ามีปากมีท้อง สัตว์ทั้งหลายเขามี เราก็คงจะคิดเฉลี่ยไปถึงมนุษย์ทั่วโลก ไม่ถึงสัตว์ก็ตามให้คิดถึงมนุษย์เถอะ เมื่อมนุษย์มีความสุขความดีแล้ว สัตว์ที่อยู่ในครอบครองของเขา เขาก็ดูแลของเขาได้

อันนี้ไม่มีอะไร มีแต่จะกินจะกลืน มีแต่ท้องป่องๆ ในพวกเข้าส้วมเข้าถ่าน มันน่าทุเรศเหลือเกินนะวงราชการ เจาะอย่างยิ่งวงราชการเมืองไทยเรานี้เด่นมากเรื่องกินเรื่องกลืน ใครไปอะไรก็เพื่อกินเพื่อกลืนทั้งนั้น ที่จะทำชาติบ้านเมืองให้มีความเจริญรุ่งเรืองเห็นชัดเจนนี้มีน้อยมาก เรื่องกินเรื่องกลืนมีลึกลับมากที่สุดเลย น่าทุเรศนะธรรมกับโลกจึงเข้ากันไม่ได้ ธรรมสะอาดมากทีเดียว โลกสกปรกมาก มันเข้ากันไม่ได้ เพราะฉะนั้นใครมาเกี่ยวข้อง เราพูดจริงๆ กับเรา อย่าเอาความเป็นใหญ่เป็นโตเป็นเศรษฐกิจภูมิพีมาเป็นใหญ่ในวัดนี้ เราพูดตรงๆ

เรารักษาดูธรรมมาตั้งแต่วันบวช สละชีวิตจิตใจทุกอย่าง จนกระทั่งจิตใจเป็นธรรมล้วนๆ แล้ว อย่าเอาอะไรเข้ามาเหยียบย่ำทำลายธรรม จะเป็นเหมือนกับขับรถชนภูเขา นั่นละ ธรรมะคือภูเขา วัดนี้จะไม่เห็นแก่สินจ้างรางวัล เห็นแก่อาภิส เห็นแก่รายได้ รายราย ว่าเขามาเคารพนับถือ กระเป๋านั้นใหญ่ กระเป๋าที่ใหญ่ เราจะเห็นกระเป๋ายิ่งกว่าธรรมไม่ได้นะ ธรรมนี้เลิศเลอสุดยอด นำคนให้สู่สวรรค์นิพพาน ปลดทุกข์เปลื้องทุกข์ออกจากใจได้โดยสิ้นเชิง แต่สมบัติเงินทองข้าวของถ้ำรักษาไม่ได้หรือรักษาไม่เป็นสมบัติเงินทองกลายเป็นฟืนเป็นไฟเผาหัวตัวเองก็ได้ ส่วนธรรมไม่มีคำว่าเผา เราจึงเทิดทูนที่สุดในธรรม

มาวัดนี้บอกตรงๆ เลย เห็นไหมเขียนติดไว้ข้างหน้า ที่นี่เป็นวัดเป็นสถานที่ภavanaเพื่อความสงบใจ ไม่มีธุระจำเป็นไม่ควรเข้ามาเที่ยวเล่นพ่นพ้าน ก็บอกไว้แล้วนั้นมาพ่นพ่านหาอะไร ตอนเย็นเมื่อวานนี้ก็ค่าๆ แล้วนะ จนค่าจริงๆ แล้ว ส่วนมากเราออกมาตอนเย็นๆ คนขาดไปแล้ว เราจะด้อมออกมา จะไปดูอะไรก็ไม่ทั่วถึงแหละมันค่าแล้ว ถ้ามาแต่วันก่อนนั้นไม่ได้ มันยุ่งมากขนาดนั้นละ ที่นี้เวลาออกมาก็มาเจอผู้หญิงสองคนพระรุ้งพระรัง ค่าแล้วนะกำลังจะมีดี ออกจากศาลานี้ไปนั้น เราก็ออกมาจากนั้นพอดี มาใกล้กันเลย เขาจะมาพูดอะไรให้ฟัง ทราบภายหลังว่าเขาอยากจะทำที่วัดพอดีเราไล่ไม่รับรอง ไม่รับฟังทั้งนั้น ให้ออกเดี๋ยวนี้บอกเลย

เราเป็นคนไล่เอง ไล่ออกเดี๋ยวนี้เลย จะมาพูดอะไรๆ เราไม่ฟัง เวลานี้ไม่ใช่เวลาฟัง เป็นเวลาที่ขับคนไม่มีหลักมีเกณฑ์โกโรโกโสมาเท่านั้นเอง ไปเดี๋ยวนี้ ไล่เลย แล้วพวกอยู่ข้างนอกก็รุมกำลังจะเข้ามา ทางนี้ออกไปแล้วให้เขาฟังแตกกลับไปหมด มันถึงขนาดนั้นนะ เราเองเป็นผู้ทำ เป็นผู้ขับผู้ไล่ คือมันทนไม่ไหวจริงๆ ผู้รักษาทำนรักษาแทบเป็นแทบตาย รักษาข้อวัตรปฏิบัติ ให้เป็นความดีงามแก่วัดแก่วาแก่ประชาชนทั่วประเทศไทยที่เป็นชาวพุทธด้วยกัน ให้ได้นำระเบียบกฏอันนี้ไปปฏิบัติตนเอง นี่มาจู้จ้านๆ ไม่รู้จักเวล่ำเวลา จนจะมีดีแล้วนะเมื่อวาน เราจึงไม่ยอมวินิจฉัยอะไร มาพูด

อะไรเราไม่ฟัง ไล่บอกเตี้ยวันนี้บอกกันเลย เราบอกอย่างนั้นเลย ให้ออกเตี้ยวันนี้ ไล่เตี้ยวันนี้เลยให้ออก

เราไม่วินิจฉัยคำใดทั้งนั้นอย่ามาพูด เวลานี้ผิดเวล่ำเวลาเสียจนเกินเหตุเกินผลแล้ว เกินกว่าที่เราจะรับฟัง ไล่ออกไป พวกนั้นก็กำลังจ่อมา กำลังจะเข้ามาอีก ขนาบพวกนี้ไปคงไปเล่าให้กันฟังแตกฮือกลับไปบ้าน เป็นอย่างนั้นนะ มันเห็นชัดๆ นีตาของเราเห็น ถ้าตาของเราเห็นเองเชื่อกันที่ เราไปเจอเอง ทุกอย่างจะเป็นไปด้วยธรรม เราจะไม่มีเอนเอียงไปไหนเลย จะเป็นไปด้วยธรรมเท่านั้น ควรดู ดูเพื่อดีเป็นอะไร ดูดีเข้ากฎเข้าระเบียบอันดีงามเสียหายที่ตรงไหน ผู้รักษาทำรักษาแทบเป็นแทบตาย ใ้ผู้ทำลายมาทำลายหาอะไร ได้ประโยชน์อะไร นี่ละมันเห็นชัดๆ อยู่อย่างนี้ละ

ในวัดป่าบ้านตาดคนก็ยิ่ง มาที่ไหนต่อที่ไหน โกรโโกโสตื่นข่าวกันมา วัดป่าอย่างนั้นวัดป่าอย่างนี้ก็อยากมาดูมาเที่ยว มันมาชมอะไรไม่รู้ มันมาทำลายมาซื้อรดวัด ไม่ได้ว่ามาชมละนะ เห็นกันอยู่อย่างนี้ละ นี่ละความเลอะเทอะ คนไม่มีขอบเขตไม่มีข้อบังคับ ไม่มีศีลธรรมภายในใจ ไปด้วยความเลอะเทอะ อยู่ด้วยความเลอะเทอะ กิริยาทุกอย่างเต็มหัวใจเต็มนิสัยเลอะเทอะทั้งนั้น ออกไปที่ไหนระบาศาดกระจายแต่ความเลอะเทอะไปหมด นั่นจึงหาหลักฐานเกณฑ์ไม่ได้เมืองไทยเรา มันเป็นอย่างนี้ละ เขียนประกาศมันฟังเมื่อไร ดูซินะ เมื่อไม่ฟังอันนั้นตัวหนังสือมันไม่ได้ผลแล้ว ตัวหนังสือใหญ่ก็ออกกะซิ

เมื่อวานขนาบเอาเลย ไล่แตกฮือ ไม่ยอมฟังไม่ยอมวินิจฉัยทั้งนั้น ไล่บอกเตี้ยวันนี้เลย ผิดเวลา กำลังมีตนะ จนจะมองดูหน้าคนไม่ชัดเจน มันยังไหลเข้ามาอยู่ที่นี่ เราก็มาเจอเสียเอง เป็นเวลาที่เราจะออกไปดูนั่นดูนี่ เพราะเวลานอกนั้นไม่ได้นะมันรุ่มมันยุ่งทุกอย่างนั่นแหละ ถึงขนาดที่ว่าออกไม่ได้ว่าไง มักจะออกตอนเย็นๆ คำๆ หรือเข้าก็ต้องเข้ามืด พอสว่างแล้วออกไปดูนั่นดูนี่ออกก็ตีไม่ใช่ไปอะไร มาแล้วก็มาสั่งมาเสียอะไรไม่ดียังงี้ๆ สั่งเสียให้ทำอย่างนั้นๆ มันออกไม่ได้ มันเลอะเทอะขนาดนั้นนะ

เวลานี้ศาสนาพุทธมีที่ไหนเมื่อไร ยิ่งไปหาในวงราชการ มันถามถึง พุทธ ธรรม สงฆ์ ที่ไหน ถามหาแต่ลาภแต่ยศคำสรรเสริญเยินยอ ถามหาแต่สัวมแต่ถ่านเท่านั้นละ พวกนี้ มันไม่ได้ถามหาศีลหาธรรมนะ ถามหาแต่สัวมแต่ถ่านที่จะโดดเข้าไปสัวมไปถ่านไปกินไปกลืนอยู่ในนั้น จับทางดีออกมาทางขาดไม่ยอมออก พวกนี้มันหน้าด้านขนาดนั้น นี่ละคนเราเมื่อหมดศีลธรรมแล้วหน้าด้านที่สุดคือมนุษย์เรา ยิ่งเป็นผู้ใหญ่ยิ่งหน้าด้านมากทีเดียว ไม่ยอมฟังเสียงใคร เอาแต่อำนาจบาตรหลวงป่าๆ ถิ่นๆ ไปบีบบังคับประชาชน ซึ่งหัวใจของคนเราทุกคนไม่ใช่หัวใจหมา ผิดถูกดีชั่วก็รู้ด้วยกันทุกคน

แล้วทำไมจึงเอาอำนาจปาๆ เลื่อนๆ ไปบังคับประชาชนคนทั้งประเทศ มันน่าดูไหม พิจารณาซิ

อำนาจปาเลื่อนก็คือว่าตัวเป็นเจ้าของอำนาจ หน้าที่การงานอย่างนั้นทำตามหน้าที่ หน้าที่ซึ่งเหมาะสมอะไร หน้าที่มีแต่หน้าที่ส่วหน้าที่ถาน ใครจะอยากดูส่วมถาน นอกจาก ปวดซึ่ก็โดดเข้าไปซึ่ป่าตอกออกมาแล้วก็หนีเลยเท่านั้น นี่ยังไปคลุกคลีตีโมงฟัดส่วมฟัด ถานจนไม่มีเหลือ ท้องป่องยังไม่ยอมออก จับหางดึงออกมันไม่ยอมออก พวกหน้าด้าน วรราชการที่หน้าด้านที่สุด บอกตรงๆ วรราชการไม่มีศีลมีธรรมหน้าด้านทั้งนั้นละ ดู ไม่ได้นะ เยอหยิ่งจองหองอยู่ในนั้นหมด อำนาจบาตรหลวงปาๆ เลื่อนๆ อำนาจของ ส่วมของถานนั้นละมันเอาออกมาโปะทองคำทั้งแท่ง คือธรรม เหยียบไปหมด

เวลานี้ธรรมจะไม่มีในโลก ธรรมเป็นของเศษของเดนเป็นตุ๊กตาไปนะ กิเลสเป็น ใหญ่เป็นโตแผ่อำนาจครอบธรรมทั้งหลายไป เพราะฉะนั้นคนเราจึงสกปรกมาก ทุกข์ มาก ยุ่งเหยิงวุ่นวายไปทั่วโลกดินแดน เพราะปล่อยให้ส่วมให้ถานออกเหยียบหัวคน ปกครองบ้านเมือง ด้วยความเป็นส่วมเป็นถาน ไม่ได้เอาธรรมออกปกครองบ้านเมือง ถ้าเอาธรรมออกปกครองบ้านเมืองจะเย็นไปหมดทีเดียว นี่ก็พากันพินิจพิจารณา เรา วิตกวิจารณ์จนจะตายเท่าไร มันรู้ยู่หมดในหัวใจนั้นนอกจากจะพูดหรือไม่พูด พูดหนัก เบามากน้อยเพียงไรจะพูดออกมาเท่าที่ฟังกันได้เท่านั้น ที่ละเอียดกว่านั้นเต็มอยู่ใน หัวใจนี้หมด ไม่ถึงกาลเวลาก็ไม่ออกไม่พูด เพราะไม่ดันไม่กดเหมือนอะไร ธรรมเป็น อย่างนั้น รู้เหมือนไม่รู้ เห็นเหมือนไม่เห็น เมื่อถึงเวลาที่จะออกหนักเบามากน้อยจะ ออกไปตามจังหวะของธรรม ไม่ได้ออกไปด้วยความโมโหอัดอั้นตันใจ ไม่มีอย่างนั้นใน ธรรม มีแต่ความพอเหมาะพอดีเท่านั้น

เราจึงวิตกวิจารณ์มากนะ เมืองไทยเราเป็นเมืองชาวพุทธแท้ๆ ผู้ที่จะรักษาพุทธ ศาสนาให้ยืนยงคงถาวร ก็หนึ่งวงรัฐบาล พระมหากษัตริย์ พระมหากษัตริย์หาที่ต้องติ ไม่ได้นะ แต่วงราชการต้องติมาตลอดเวลา เข้าไปวงราชการเหมือนปล่อยหมาเข้าถาน ธรรมเข้าไม่ได้ในวงราชการ ยิ่งเข้าในวงรัฐบาลไม่มีธรรมนะ เราอยากจะทำว่าไม่มี ธรรม มีก็คนสองคนมันทนไม่ไหวมันโดดออกหนี พวกนอกนั้นก็มีแต่พวกหมาเข้าถาน เต็มอยู่ในวงรัฐบาลเต็มอยู่เวลานี้ เอ้า เอาหลวงตาบัวไปฆ่าเสีย ถ้าหลวงตาบัวพูดนี้ผิด ไป ได้พิจารณามานานแล้ว เรื่องเหตุผลโลกใต้ซู้กระบกระเทือนทั่วประเทศไทยมา นานเท่าไร นี่หมีตามี

ยิ่งเข้ามาปฏิบัติธรรม ธรรมเป็นของละเอียดยิ่งรู้ไปหมดนั้นแหละ ปิดไม่อยู่ๆ นอกจากไม่พูดเท่านั้น เมื่อถึงกาลเวลาที่จะพูดก็พูดเสียบ้างดังที่พูดวันนี้ ก็พูดเตือน พวกเราพวกหมาเข้าถานนั้นละ ความโลภ ความโกรธ ความหลง พิลึกพิลัน เป็นบ้า

อำนาจบาตรหลวงต่างๆ เต็มไปหมด ยศถาบรรดาศักดิ์มันเอามาเผาหัวมันอะไรก็ไม่รู้ นะ เกิดมากับพ่อแม่ท่านก็เอาอาหารการกินให้กินๆ ไม่ให้มาเป็นบ่าวอย่างนี้ นี่มันออกมาแล้วมันมาเป็นบ่าว เอาความสกปรกโสมมเข้าไปปะหัวพ่อหัวแม่ให้ฉิบหายไปหมดตามๆ กัน มันนำทุเรศนะ วงราชการเราควรจะหันหน้าเข้าอรรถเข้าธรรม เพื่อความสงบร่มเย็นของชาติบ้านเมืองของเรา เอ้า มันครีมน้ำส่ำมัยด้วยธรรมเป็นเครื่องปกครองให้เห็นสักทีนะ เมืองไทยเราเวลานี้มันครีมน้ำส่ำมัยมันจะจมลงในทะเลหลวง เพราะกิเลสปกครอง กิเลสเป็นเจ้าอำนาจนั่นแหละ ธรรมปกครองไม่เป็น ให้พากันจำทุกคนนะ วันนี้เทศน์เพียงเท่านี้ละพอ ตอนบ้ายโมงนี้ท่านเจ้าคุณๆ ท่านก็จะมา มีประชาชนก็เข้ามาเยอะ ประชาชน พระเถระจะมากันมาก

(หลวงตาครับ สถานีวิทยุที่แม่อายุเขาติดเป็นดาวเทียมแล้วครับ ออกอากาศวันนี้เสียงชัดเจดีย์ครับ ที่แม่อายุครับ) อ้อ ออกวันนี้หรือ เสียงชัดเจดีย์ ก็ดีแล้ว เวลาที่สถานีวิทยุกำลังกระจายออกทั่วไปหมด ออกรวดเร็วเสียด้วย ออกอย่างกว้างขวางรวดเร็ว ขยายไปทุกภาคเวลานี้ ค่อยๆ ไป เราก็อใจ เพราะธรรมจะได้เข้าสู่จิตใจของประชาชนในระยะนี้แหละ ระยะที่เราช่วยชาติ วัตถุประสงค์คนรู้กันทั่วโลกว่าจะช่วยชาติก็คือด้านวัตถุ แต่ธรรมะเขาไม่คิด เราคิดเต็มหัวใจ ว่าคราวนี้คราวที่จะได้ฟื้นฟูจิตใจ

ที่พาให้ประชาชนคนทั้งประเทศล่มจมคือใจ ที่นี้จะได้ฟื้นฟูจิตใจแล้วทุกสิ่งทุกอย่างสมบัติเงินทองจะฟื้นฟูไปตามๆ กัน เมื่อใจที่เป็นเจ้าของได้รับอรรถรับธรรมแล้วจะรู้ตัว เข้าใจใหม่ละ ความฟุ้งเพื่อเห่อเหิมจะลดลงๆ ความรู้จักประมาณจะค่อยดีขึ้นจากธรรมที่ได้ยินได้ฟังไป คราวนี้ธรรมจะออกช่วยโลกไปพร้อมกันกับการเป็นผู้นำช่วยชาติก็เป็นอย่างนั้นจริงๆ แล้วการนำนี้ด้านวัตถุก็เรียกว่าค่อยเบาบางๆ ก็มีแต่ประเภทซิมซอบๆ ไปอย่างนี้ไม่มากนัก แต่อรรถธรรมที่ออกทุกด้านทุกทางนี้กระจายออกไปเรื่อยๆ เช่นวิทยุนี้ออกทั่วไปหมดเวลานี้ นี่ละธรรมเข้าสู่ใจ จะได้รับรู้เนื้อรู้ตัวเสียบางคนเรา เสร็จแล้วก็จะให้พร

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz